

ה"ת 26102/04/14 - מוניר טאהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 26102-04-14 טאהא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ג'ני טנוס
מבקש	מוניר טאהא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב מס' 85-107-64, שנתפס במסגרת תיק פלילי 3107-04-14.

בתיק האמור הוגש כתב אשום נגד אחר ובו מיוחסות לו עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים תושבי השטחים ונהיגה בזמן פסילה.

המבקש טוען כי הוא הבעלים של הרכב, ואילו העבירות הנ"ל בוצעו על האחר שלא בידיעתו ולא בהסכמתו. מתוקף עותר המבקש להחזיר לידיו את הרכב וחייב את המשיבה בהוצאות הבקשה.

ב"כ המשיבה טען, כי אותו אחר אשר נהג ברכב הסיע תושבי שטחים שאין בידם אישורי שהייה כדין, ובזמן שהוא עצמו היה בפסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה. עוד טען ב"כ המשיבה, כי אין זו פעם ראשונה שאותו אחר נוהג ברכב שהמבקש טוען לבעלות עליו ומבצע בו אותן עבירות ממש (של הסעת שב"חים ונהיגה בזמן פסילה), אלא שבמקרה הקודם שבו נתפס הרכב לשם חילוטו, המדינה הסכימו להחזיר את הרכב למבקש.

מאחר שהמשיבה חולקת על הטענה של המבקש כי הוא הבעלים של הרכב נשוא הדיון או המחזיק בו באופן קבוע וטוענת כי אותו אחר הוא הבעלים או המחזיק בו כאמור, ב"כ המשיבה הודיע יש בכוונת המדינה לעתור לחילוטו מכוח הוראת סעיף 12(א)(ד)(2) לחוק הכניסה לישראל, שמאפשר חילוט רכב אם העברין הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע.

לאחר הגשת הבקשה התקיים בפניי דיון במעמד ב"כ הצדדים, ולאחר ששמעתי את טענותיהם, נחה דעתי להורות על

מחיקת הבקשה.

אפתח בכך כי הבקשה היא לאקונית למדי, איננה נתמכת בתצהיר לאימות העובדות המפורטות בה או במסמכים שיש בהם כדי לבסס טענותיו של המבקש, אף שראוי היה לצרפם לבקשה, הן לשם הוכחת הבעלות שלו עליו והן לביסוס הטענה בדבר שוויו.

למעשה, פרט לטענה של המבקש כי הוא בעליו של הרכב ששווה למעלה מ- 150,000 ₪ אין בפניי כל אינדיקציה לאימות הטענה, ולו לכאורה.

במאמר מוסגר אציין, כי ב"כ המשיבה הציג לפניי את ההודעות שנגבו מהמבקש ושל אותו אחר אשר נהג ברכב וביצע את העבירות הנ"ל. מהודעות אלה ניתן להתרשם בדבר קיומה של סתירה מהותית בין ההודעות של השניים, שכן בעוד המבקש טוען כי לא נתן רשות לאחר לנסוע ברכב ואפילו לא ידע שהוא נסע ברכבו, האחר טען כי הוא הודיע למבקש שיצא כבר עם הרכב ובמענה לכך אמר לו המבקש שזה בסדר והוא יחכה לו.

סתירה זו רק מחזקת את הצורך שהיה בביסוס הבקשה בראיות אלמנטריות שיש להניח כי הן מצויות בידי המבקש אם הוא אכן הבעלים שלו.

ויובהר, אין בדעתי כעת להיכנס לשאלות שבמחלוקת אודות ידיעת המבקש על השימוש שעשה האחר ברכב, שכן בשלב זה אין בפניי די מסמכים כדי שאוכל להתחיל את הדיון בבקשה, כפי שציינתי לעיל.

אשר על כן, אני מורה על מחיקת הבקשה.

ירצה המבקש, יגיש בקשה חדשה ומפורטת הנתמכת בראיות כטוב בעיניו.

המזכירות תמציא עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ד, 04 מאי 2014, בהעדר הצדדים.